

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. szeptember 18. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, hivatalos személy által elkövetett zsarolás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. január 10. napján kihirdetett 42.Kb.21/2017. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlott esetében az ítélet rendelkező része 1. pontjában írt cselekményt a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő zsarolás büntettének minősíti.

II.r. vádlott esetében a rendelkező rész 1. pontjában írt cselekményt a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő bűnszegdként elkövetett zsarolás büntettének minősíti.

I.r. vádlottal szemben 4.156.500,- (négymillió-százötvenhatezer-ötszáz) forint összegre vagyonekobzást rendel el.

II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a 2015. november 18. napjától 2015. november 19. napjáig eltelt időt számítja be.

Az eljárás során lefoglalt és a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztályán 3/2017/1-2. számon nyilvántartott és kezelt 1 db fehér pólót és 1 db RENDŐRSÉG POLICE feliratú jelvényt **II.r.** vádlottnak rendeli kiadni.

Az eljárás során az sértett 1 sértettől lefoglalt és a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztályán 3/2017/3. számon nyilvántartott és kezelt anyagmaradvány lefoglalását szünteti meg és rendeli megsemmisíteni.

I.r. vádlottat az eljárás során felmerült 41.148,- (negyvenegyezer-száznegyvennyolc) forint, míg **II.r.** vádlottat 99.171,- (kilencvenkilencezer-százhetvenegy) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi. Az eljárás során felmerült további 73.200,- (hetvenháromezer-kettőszáz) forint költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a **II.r.** vádlott születési neve helyesen: ...

I.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 63.357 (hatvanháromezer-háromszázötvenhét) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás:

Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. január 10. napján kihirdetett 42.Kb.21/2017. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett zsarolás büntetében és 2 rb. a Btk. 305. § c) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 3 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 3 évi közügyektől eltiltásra és 100 napi tétel napi tételenként 1000 Ft, összesen 100.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A vádlott által a 2015. november 17-től november 19-ig őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte az I.r. vádlottat 42.898 Ft bünyügyi költség megfizetésére. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett zsarolás büntetében, valamint a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő zsarolás büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 4 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 4 évi közügyektől eltiltásra és 100 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 100.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A vádlott által 2015. november 17-től november 19-ig őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az elsőfokú bíróság rendelkezett még az eljárás során lefoglalt tárgyakról, így a II.r. vádlottól lefoglalt 1 db fehér pólóing és egy darab Rendőrség Police feliratú jelvény elkobzásáról, az ugyanezen vádlottól lefoglalt anyagmaradvány lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítéséről, valamint a BRFK Gazdasági Igazgatóság Műszaki Osztályán kezelt bűnjelek elkobzásáról. A **sértett 2** és sértett 1 magánfelek által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Az ügyben felmerült további 70.700 Ft bünyügyi költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli. Ellenben **I.r.** vádlottat az ellene a Btk. 282. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő bűnpártolás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A katonai ügyész a tárgyaláson a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be az ítélettel szemben, annak megváltoztatása érdekében, az I.r. vádlott terhére súlyosításért, egyrészt az ítélet B/ részében foglalt felmentő rendelkezéssel szemben a vádlott bűnösségének megállapítása, másrészt hosszabb tartamú börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítéltése és vagyoneklobzás intézkedés elrendelése érdekében. A II.r. vádlott terhére szintén a büntetés súlyosításért, az ítélet A/ részének 1/ pontjában megjelölt bűncselekmény minősítésének megváltoztatása, az ügyészi vád szerinti hivatalos minőség színlelésével, társtettesként elkövetett zsarolás büntettekénti minősítése, hosszabb tartamú börtön fokozatú szabadságvesztésre ítéltése, továbbá vele szemben vagyoneklobzás intézkedés elrendelése érdekében. Ugyanakkor indítványozta az 1 db fehér pólóing és egy darab Rendőrség Police feliratú jelvény elkobzásának elrendelése helyett a II.r. vádlott részére történő kiadását. A tárgyaláson az I.r. vádlott az ítélet felmentő rendelkezését tudomásul vette, egyébként enyhítés érdekében fellebbezett. Az I.r. vádlott védője a zsarolás tekintetében felmentésért, egyebekben enyhítésért fellebbezett és az ítélet B/ részét tudomásul vette. A II.r. vádlott irányának megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést. A II.r. vádlott védője helytelen jogi minősítés miatt, eljárási szabálysértés és megalapozatlanság miatt, valamint enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.160/2019/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az

I.r. vádlott vonatkozásában módosítással és kiegészítéssel, míg a II.r. vádlott tekintetében kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bűnügyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve részben mérlegeléssel állapította meg a tényállást. A történeti tényállás ugyanakkor a Be. 592. § (2) bekezdés b) pontja alapján részben megalapozatlan, hiányos, amely hiányosság azonban helyes ténybeli következtetés útján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Ennek során indítványozta a tényállás részeként rögzíteni, hogy a két vádlott egymás tevékenységéről tudva, jogtalan haszonszerzésre törekedve, személyükben külön-külön kísérelték meg a BMW 530 típusú és az Audi A3 típusú gépjárművek - melyekről tudták, hogy vagyon elleni bűncselekményből származnak és körözik azokat - értékesítését, melynek keretében több ismeretlen maradt személynek ajánlották fel megvételre azokat, azonban értékesítésük nem járt sikerrel. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét változtassa meg és az I.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő orgazdaság büntettének kísérelésében, egyben az elbírált erőszakos vagyon elleni büntettének minősítéséből mellőzze a társtettesre utalást. A II.r. vádlott elbírált erőszakos vagyon elleni büntetteit minősítse 2 rb. a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő hivatalos minőség színlelésével elkövetett zsarolás büntettének. Álláspontja szerint az I.r. vádlott esetében nyomatékosan kell figyelembe venni súlyosító körülményként azt, hogy az elbírált bűncselekményeit bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként követte el. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki felemelt tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, magasabb napi tétele számú pénzbüntetést, valamint hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetést. A II.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki magasabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, felemelt napi tétele számú pénzbüntetést és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetést. Mindkét vádlott esetében fejenként 3.606.500 Ft összeg erejéig vagyoneklkobzás intézkedés alkalmazására tett indítványt. A lefoglalással érintett tárgyak tekintetében a fehér pólóing és a Rendőrség Police feliratú jelvény lefoglalásának megszüntetését és a II.r. vádlott részére történő kiadását indítványozta, míg a lefoglalt és megsemmisíteni rendelt anyagmaradvány tekintetében az erre vonatkozó rendelkezést akként indítványozta pontosítani, hogy az sértett 1 sértettől került lefoglalásra. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, melyben a zsarolás büntette kapcsán felmentésre irányuló fellebbezését, valamint enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta, azonban azokat másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítvánnyal egészítette ki. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet indokolásában írtaktól eltérően az I.r. vádlott vallomásával szemben kizárólag **sértett 2** vallomása állítható. Álláspontja szerint téves az elsőfokú törvényszéknek az az állásfoglalása, hogy a II.r. vádlott bűnösséget elismerő nyilatkozata azt jelentené, hogy a vádirati tényállással a II.r. vádlott mindenben, így az I.r. vádlott cselekvősege tekintetében is egyetért. Teljesen nyilvánvaló, hogy a II.r. vádlott bűnösség elismerése kizárólag a saját cselekményére vonatkozhat, és nem az I.r. vádlottéra. Védencének bűnössége pedig nem alapozható egy többszörösen büntetett előéletű, a hatóságok elől szökésben lévő bűnöző, **sértett 2** vallomására. Beadványában részletesen foglalkozott a törvényszék bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységével, az elsőfokú bírósági ítélet indokolásában a katonai tanács által 54 pontban tett megállapításokkal. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy az 1-34. pontok alatt található megállapítások a telefonlehallgatások anyagára vonatkoztak, melyekkel kapcsolatban rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság mintegy önkényesen tulajdonított meghatározott értelmet a lehallgatási anyagban elhangzott szövegnek, egyes kifejezéseknek. Kifogásolta továbbá azt is, hogy a katonai

tanács nem foglalkozott a lehallgatási anyag egészével, csupán kiragadta belőle azokat a részeket, amelyek a már kialakult álláspontját alátámasztották. Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolása 35-53. pontjai alatt az ügy egyéb bizonyítékaira vonatkozó megállapításokat tett, melyeket szintén részletesen elemzett a védő hasonló következtetéseket levonva mint a lehallgatási anyag alapján. Összegezve az volt az álláspontja, hogy a zsarolás büntette kapcsán a törvényszék helytelenül foglalt állást, a valós tényekből helytelen következtetést vont le, az ítélet részben iratellenes, sőt a bírói mérlegelésen túlmutató feltételezéseket is az ítéleti tényállásba emelt. Ezen indokok alapján fenntartotta felmentésre irányuló fellebbezését azzal, hogy a számtalan ítéleti hiba miatt az ítélet hatályon kívül helyezésének is helye lehet. Enyhítésre irányuló indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlott mintegy 7 évig teljesített kifogástalanul rendőri szolgálatot, kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, rendezett körülmények között él. Utalt arra, hogy védence hitelszerződések kötelezettje és a vele szemben kiszabott bármilyen letöltendő szabadságvesztés a büntetési elveken túlmutatna, hiszen az a vádlott közeli hozzátartozóit, családját lehetetlenítené el. Utalt arra, hogy védencének megromlott az egészsége, édesanyját folyamatosan támogatja, továbbá hivatkozott a bekövetkezett időmúlásra is. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetésekkel sérült az ítéleti belső arányosság, mert az elkövetett cselekményekhez képest az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés irreálisan súlyos. Ezért harmadsorban arra tett indítványt, hogy az enyhítő körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 évre csökkentse és annak végrehajtását a maximális 5 évi időtartamra függessze fel. A védő további beadványában - védence egészségi állapotának megromlása miatt - indítványozta a vádlott börtöntűré képességének kivizsgálását igazságügyi szakértő kirendelésével. Csatolta védence alkalmazkodási zavarára vonatkozó orvosi iratot, továbbá ... község polgármesterének levelét, amely a vádlottnak a falu közösségi életében betöltött pozitív szerepvállalására vonatkozik.

A II.r. vádlott védője szintén előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben az elsőfokú ítélet ellen a tárgyaláson bejelentett fellebbezését tartotta fenn. Az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértésként arra hivatkozott, hogy az ügyész által a 2019. január 10. napján történt vádmódosítást követően a tanács elnöke figyelmen kívül hagyta a Be. 538. § (5) bekezdésében foglaltakat, nem hívta fel az érdekeltek figyelmét arra, hogy a tárgyalás elnapolásának lehet helye. Szintén eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a titkos információgyűjtés során beszerzett adatokat felhasználta. A titkos információgyűjtés elrendelésére, valamint felhasználhatóságára vonatkozó határozatokat, valamint a vonatkozó jogszabályokat és kialakult bírósági gyakorlatot elemezve fejtette ki azon álláspontját, hogy a titkos információgyűjtés eredménye a II.r. vádlott vonatkozásában a hivatali vesztegetés büntette, hivatali vesztegetés elfogadásának büntette, hivatali visszaélés büntette, valamint kábítószer-kereskedelem büntette kapcsán lenne felhasználható, ilyen cselekményekkel azonban nem került megvádolásra, azaz a vád tárgyává tett zsarolás büntette esetében a titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel, azt ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a titkos adatszerzés felhasználásának indokolásával adós maradt. Egyáltalán nem tért ki ugyanis arra, hogy miért így látta felhasználhatónak ezt a bizonyítékot. Szintén még az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértések körében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság **tanú1**, **tanú 2** és **tanú3** tanúkat kihallgatásuk során elmulasztotta figyelmeztetni az 1998. évi XIX. törvény 82. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra. **tanú4** tanúval a tanúvallomás megtagadásának okait nem közölte, ezáltal a hivatkozott tanúkat korlátozta törvényes jogaik gyakorlásában, mely a bizonyítás törvényességét alapvetően befolyásolta, ekként a hivatkozott tanúvallomásokat nem lehet figyelembe venni. A védői álláspont szerint eljárási szabály sérült azáltal is, hogy az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokban mutatkozó ellentéteket nem kísérelte meg feloldani. Indítványozta az

ítélet tényállásának a II.r. vádlott személyi körülményei tekintetében történő kiegészítését az igazságügyi orvosszakértői véleményben feltüntetett betegségekkel. Beadványában részletesen elemezte az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét, külön foglalkozott a katonai tanács által az ítéletben értékelt bizonyítékokkal. Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság **sértett 2**, sértett 1 és **tanú5** tanúk esetében csak a tárgyaláson tett vallomásait értékelte és a nyomozás során tett vallomásaikkal nem foglalkozott, tanú 6 tanúvallomását pedig abból a részleteket kiragadva, nem teljes egészében értékelte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság **M** személyével egyáltalán nem foglalkozott, őt nem létező személynek tekintette. Hiányolta, hogy az elsőfokú katonai tanács egyáltalán nem foglalkozott az eljárás során becsatolásra került hangfelvétellel, valamint a komputeres grafometriás vizsgálat anyagával. Felhívta a figyelmet arra, hogy sértett 1 az eljárás során több alkalommal a valóságnak nem megfelelő tartalmú vallomást tett. Kétely merült fel a szavahihetőségével kapcsolatban, ehhez képest az elsőfokú bíróság a vallomását elfogadta. Kifejtette még, hogy téves az elsőfokú bíróság részéről az a következtetés, hogy a II.r. vádlott részéről a sok millió forintos kártérítés kifizetése egy beismerő vallomással ér fel. **MJ** személyének azonosítása érdekében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az ügyben tárgyalást tűzzön ki, és bizonyítás keretében állapítsa meg, hogy létező személyről van-e szó. Ezen túlmenően indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a II.r. vádlott cselekményét a Btk. 368. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő önbíráskodás büntettként minősítse és vele szemben enyhítésként végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki. Beadványához csatolta a II.r. vádlott 2019. március hónapban elvégzett hangszál-műtétjére vonatkozó orvosi dokumentációt, valamint orvosi iratokat arra vonatkozóan, hogy a vádlott élettársa harmadik gyermekükkel terhes. Szintén becsatolásra került egy nyilatkozat sértett 1 és **sértett 2** sértettek részéről arra vonatkozóan, hogy a II.r. vádlott a 2018. november 22-i megállapodásukban foglaltakat maradéktalanul teljesítette. Ezzel az ügy polgári jogi részét rendezettnek tekintik, a II.r. vádlottnak megbocsátanak, nem kérik a megbüntetését. A védő csatolt egy igazolást arra vonatkozóan, hogy a II.r. vádlott az egyházközségében önkéntes munkát végzett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tárgyaláson eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban írt indítványait fenntartotta, annak módosítását csak a II.r. vádlott kárenyhítése miatt a vagyonekbeavatkozás mértékében és arányában tartotta szükségesnek. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárása során legfeljebb relatív eljárási szabálysértést valósíthatott meg. Fenntartotta a tényállás kiegészítésére vonatkozó indítványát. Megismételte azon érvelését, hogy az I. és II.r. vádlottak nem követhették el társtettesként a terhükre rótt bűncselekményt, mert az I.r. vádlott hivatalos személyként valósította meg, a II.r. vádlottnál azonban ez a minőség nem állt fenn. Kifejtette továbbá, hogy az I.r. vádlott tekintetében a részfelmentés nem helyes, az ő esetében orgazdaság büntette kísérletét kellett volna megállapítani. Utalt arra, hogy a másodfokú eljárásban lefolytatott orvosszakértői vizsgálat az I.r. vádlott oldalán nem hozott fel új büntetékiszabási tényezőt, így sem az I., sem a II.r. vádlottnál nincs olyan körülmény, ami a börtöntűrő képességüket befolyásolná. Kifejtette, hogy az I.r. vádlott esetében a büntetlen előélet nem enyhítő körülmény, viszont jelentős súlyosító körülmény, hogy bűnüldöző hatóság tagjaként valósította meg a bűncselekményt. Utalt arra, hogy az I.r. vádlott védője által hivatkozott ítéleti belső aránytalanság nem áll fenn, az I.r. vádlott cselekménye azáltal, hogy azt rendőrként követte el, nagyon súlyos. Álláspontja szerint a középértékes büntetékiszabás szabályai az irányadóak, ezért mindkét vádlott esetében a büntetések súlyosítására tett indítványt. Az I.r. vádlottnál különösen fontosnak tartotta az általános visszatartás követelményének érvényre juttatását. Utalt arra, hogy a II.r. vádlott ténylegesen többet teljesített a sértettekkel szemben, mint ami indokolt, ezt a körülményt pedig a vagyonekbeavatkozás alkalmazása során figyelembe kell venni.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolásban írtakkal egyezően tartotta fenn. Álláspontja szerint indokolt volt igen részletesen foglalkozni az elsőfokú bíróság ítéletének a bizonyítékokat értékelő részével, mert ilyen súlyú ügyben nem helyes ilyen mértékben minimalizálni az indokolást. Álláspontja szerint a tényállás megállapítása során csak abból lehet kiindulni, hogy az I.r. vádlott szolgálati időben, szolgálati egyenruhában kihívta a sértettet a munkahelyéről, a vádlott azonban már sem a pénz, sem a gépkocsi átadásánál nem volt jelen. Az nem állapítható meg, hogy tudomása lett volna a II.r. vádlott által kifejtett tevékenységről, amikor a két autóra vonatkozóan a lekérdezéseket elvégezte. A tudattartalom bizonyításának terhe nem az I.r. vádlottat, hanem az ügyészséget terheli. A védenec tekintetében a börtöntűrő képességére utalt, ami nála nem korlátozott, azonban betegségeit figyelembe kell venni, az orvosilag igazolt nem egészséges állapota is megállapítható. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a védenec részéről egy részcsелеkményben való részvétel a két hivatali visszaéléssel együtt sem eredményezhet olyan büntetést, amelyet az elsőfokú bíróság kiszabott vele szemben. Ilyen súlyú büntetések kiszabása nem arányos a II.r. vádlottéval. Álláspontja szerint a büntetlen előélet védenecével szemben a szolgálati viszonya megszűnését követő időre már értékelhető. További enyhítő körülményként indítványozta értékelni azt, hogy rendezett családi viszonyok között él, hogy két munkahelyen is dolgozik, kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, beteg édesanyját támogatja. További enyhítő körülmény a bekövetkezett időmúlás, az I.r. vádlott fennálló pszichés állapota, az, hogy kár az eljárás során megtérült, még ha ez a körülmény elsősorban a II.r. vádlott javára jelentkezik is. Az I.r. vádlott védője a fentiekben túlmenően különösen az eljárási szabálysértések tekintetében csatlakozott a II.r. vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontához.

A II.r. vádlott védője a tárgyaláson megtartott perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta. Arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a II.r. vádlott cselekményét a Btk. 368. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő önbíráskodás büntetnének minősítse, és vele szemben próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki. Utalt arra, hogy a másodfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapítható, hogy az a személy, akire a II.r. vádlott, mint a pénzbehajtás tekintetében megbízójára hivatkozott, az ifjabbik **MJ** létező személy volt, aki időközben már meghalt. Ez is olyan körülmény, amely a II.r. vádlott védekezését támasztotta alá. Az ügy egyéb bizonyítékaival összevetve ez már elegendő a tényállás és a jogi minősítés megváltoztatásához, hiszen **tanú5** vallomásaiban is az szerepel, hogy a sértett azért kért tőle pénzt, mert pénzügyi problémája volt. sértett 1 vallomásaiban is megjelent, az az elem, hogy **sértett 2** anyagi, pénzügyi problémáira hivatkozott. A védői álláspont szerint tehát a II.r. vádlott önbíráskodást követett el, melyet időközben már teljesen megbánt. Mutatja ezt az, hogy az általa okozott kárt teljes egészében megtérítette a sértetteknek, az összeget havi részletekben fizette ki családi összefogás eredményeként. A magánszakvélemény szerint közepes fokban, míg az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint enyhe fokban csökkent a II.r. vádlott börtöntűrő képessége. Nem kétséges azonban, hogy számos egészségügyi problémája van. Élettársa újra terhes, a vádlott pedig büntetlen előéletű.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kérte a zsarolás büntette miatt alóli felmentését. Végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte figyelemmel arra, hogy kiskorú gyermekét eltartja és édesanyját is gondozza.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában utalt arra, hogy bocsánatot kért a sértettektől. Se a cselekményt megelőzően, se azt követően nem követett el bűncselekményt. Utalt arra, hogy két kiskorú gyermeke van, és útban van harmadik is. Előadta továbbá, hogy a kár megfizetése nagy

anyagi tehertétel volt a családjának.

A katonai ügyész, valamint a vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat terjedelme mindkét vádlott esetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű.

A II.r. vádlott védőjének az eljárási szabálysértésre hivatkozó fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az eljárás lefolytatására lényegesen kihatott volna.

Az ítéletábra álláspontja szerint a II.r. vádlott védője tévesen hivatkozott arra, hogy a 2019. január 10-i tárgyalási napon olyan vádmódosítás történt, amely szükségessé tette volna az elsőfokú bíróság részéről az eljárás résztvevőjének figyelmeztetését arra, hogy indítványozhatják a tárgyalás elnapolását. A tárgyalási jegyzőkönyv szerint az adott tárgyalási napon csupán annyiban helyesbítette az ügyész a vádiratban szereplő tényállást, hogy sértett 1 az Audira vonatkozó adásvételi szerződést nem a benzinkútnál, hanem a lakásuknál írta alá. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a történeti tényállásnak ilyen értelmű megváltoztatása csupán pontosításnak, helyesbítésnek tekinthető, de nem azonos a vád módosításával, amelyhez a tárgyalás elnapolásának lehetősége kapcsolódik. A vádmódosítás fogalmát ugyanis a Be. 538. § (1) bekezdés a) és b) pontjai határozzák meg. Eszerint a vád módosítása azt jelenti, ha a vád tárgyává tett és azokkal összefüggő tények birtokában az ügyészség a vádlottat más bűncselekményben kéri büntetésnek kimondani, vagy indítványa szerint a cselekmény a vádirati minősítésnél súlyosabban vagy enyhébben minősül, továbbá, ha a terhelt annak alapján más bűncselekményben is bűnös, mint amely miatt ellene vádat emeltek. A vádnak ilyen értelmű megváltoztatása nem történt, csupán a vád tárgyává tett tényállás helyesbítése, amely azonban nem eredményezheti a Be. 538. § (5) bekezdésében írt elnapolást.

A II.r. vádlott védőjének a tanúkihallgatások során az elsőfokú bíróság részéről a kötelező figyelmeztetések elmulasztására, az ún. relatív mentességi jogra történő figyelmeztetés elmaradása miatt előterjesztett kifogása sem alapos. **tanú1**, tanú 2 és **tanú3** tanúk kihallgatása az eljárási törvényben előírtaknak megfelelően történt. Ezen tanúk kihallgatása idején az 1998. évi XIX. törvény volt hatályban, és annak a 85-88. szakaszai tartalmazták a tanú kihallgatására vonatkozó szabályokat. A 85. § (3) bekezdése tartalmazza, hogy melyek a legfontosabb, minden tanú esetében nélkülözhetetlen figyelmeztetések, melynek elmaradása, illetve az arra adott válasz jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a vallomás bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe. Megállapítható, hogy a fenti tanúk esetében ezek a figyelmeztetések megtörténtek, illetve a tanúk által adott válaszok rögzítésre kerültek a jegyzőkönyvben. Az elsőfokú bíróság a kihallgatásuk megkezdésekor az elfogultsági, érdekeltiségi viszonyokat tisztázta, így további kioktatás, figyelmeztetés szükségessége nem merült fel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az eljárási cselekmény idején hatályos Be. 85. § (2) és (3) bekezdéseiben írtakon kívül további körülmények tisztázása, valamint további figyelmeztetések, kioktatások alkalmazása akkor szükséges, ha az indokolt, ha annak szükségessége felmerül. **tanú4** tanú tekintetében megállapítható, hogy 2018. október 16-án, tehát már a hatályos büntetőeljárási törvény hatálya alatt került tanúként kihallgatásra. A Be. 176. §-a tartalmazza a kötelezően alkalmazandó tanúzási figyelmeztetéseket. Megállapítható, hogy a tanú esetében ezek a figyelmeztetések megtörténtek, tanúkénti kihallgatása szabályszerű volt. Csupán hozzáfűzi a bíróság, hogy **tanú4** az ügyben nem releváns tanú, a vád

tárgyává tett cselekménnyel kapcsolatban nyilatkozni nem tudott. Vallomása nem az ügy tárgyát képező bűncselekményre vonatkozott.

A II.r. vádlott védője eljárási szabálysértésként hivatkozott védencével kapcsolatban a titkos információgyűjtés, illetve titkos adatszerzés során keletkezett lehallgatási anyag bizonyítási eljárás során történő felhasználására. Az ítéletben írt történeti tényállás alapján megállapítható, hogy **II.r.** vádlott a terhére rótt mindkét zsarolási cselekményt 2015. február 27. napján követte el. Az ügyben az I.r. vádlott tekintetében 2015. március 26. napján került sor a titkos információgyűjtés keretében a telefonlehallgatás engedélyezésére, melynek kezdete 2015. március 30. napja volt. Az ügyben a nyomozás elrendelését követően titkos adatszerzés elrendelésére került sor a II.r. vádlottat is érintően halaszthatatlan intézkedésként 2015. június 24-i időponttal 2015. június 25-i kezdettel. Megállapítható tehát, hogy a II.r. vádlott már mindkét zsarolási cselekményét kifejtette, amikor a titkos információgyűjtés, illetve a titkos adatszerzés elrendelésére, illetve végrehajtására sor került, tehát esetében a telefonlehallgatások anyaga tartalmilag relevanciával nem bír, nincs olyan cselekménye **II.r. vádlottnak**, melyet az elrendelés után követett volna el. Ténylegesen a bűnösségének a megállapítása nem is a lehallgatási anyagra alapozódott. Nem kétséges azonban, hogy az I.r. vádlottal közösen **sértett 2** sérelmére elkövetett bűncselekmény tekintetében a lehallgatási anyag bizonyítékként történő felhasználhatóságát I.r. vádlott vonatkozásában semmi nem zárja ki, hiszen a cselekmény jogi minősítése kapcsán a feltételei fennálltak, és az eljárási feltételeket is teljesültek. Bár az I.r. vádlott és védője a titkos információgyűjtés, illetve a titkos adatszerzés során keletkezett lehallgatási anyag felhasználhatóságát nem vitatták, azonban a másodfokú bíróság ezen vádlott tekintetében is foglalkozott ezzel a kérdéssel. Az elsőfokú bíróság ítélete 13. és 14. oldalain foglalkozott a titkos információgyűjtés, illetve a titkos adatszerzés során keletkezett lehallgatási anyag felhasználhatóságával. A Be. 872. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően vizsgálta ezen bizonyítékok felhasználhatóságát és nem tévedett, amikor az I.r. vádlott tekintetében az általa az ezen vádlott terhére megállapított bűncselekmények vonatkozásában a keletkezett bizonyítékokat felhasználhatónak látta. Az I.r. vádlottal szemben a titkos információgyűjtés elrendelésére hivatali visszaélés büntettének gyanúja miatt is került sor, másrészt a terhére megállapított zsarolás büntette kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így olyan bűncselekményről van szó, amely tekintetében az engedély külön nem rendelkezett, de a titkos adatszerzés, titkos információgyűjtés törvényi feltételei fennálltak. A titkos információgyűjtés keretében a feljelentés nyombaniséga megvalósult, illetve a bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasság megállapítása megtörtént. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványához kapcsolódóan azonban megállapítható, hogy az I.r. vádlott terhére megállapítani indítványozott, a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő orgazdaság büntettének kísérlete vonatkozásában a titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés anyaga nem használható fel. Ezen bűncselekmény tekintetében titkos információgyűjtés elrendelésére nem került sor, az engedélyben nem szerepel, és a titkos adatszerzés, titkos információgyűjtés törvényben meghatározott feltételei ezen bűncselekmény tekintetében nem is állnak fenn. A titkos adatszerzés elrendelésére a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős értékre üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntette miatt is sor került, amely egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, azonban az I.r. vádlott terhére ténylegesen megállapítható hároméves büntetési tételű orgazdaság büntettének kísérlete tekintetében már bizonyítékként nem használható fel.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást túlnyomórészt lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a nyomozás során nem kívánt

vallomást tenni, a tárgyaláson a hivatali visszaélés tekintetében beismerte a bűncselekmény elkövetését, a zsarolás tekintetében azonban tagadó tartalmú vallomást tett. Védekezést terjesztett elő, mely szerint a II.r. vádlott kérésére hívta ki a sértettet a ... utcai irodából, azonban ezt követően el is ment a helyszínről, nem volt tudomása arról, hogy a II.r. vádlottnak mi a szándéka és nem is hallotta a **II.r. vádlott** és **sértett2** között lefolyt beszélgetést. A II.r. vádlott a nyomozás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, a tárgyaláson azonban írásbeli vallomást csatolt be, amelyben ténybelileg elismerte a **sértett2**, valamint sértett 1 sérelmére elkövetett cselekményeket. Ezen vallomásában azonban védekezést terjesztett elő, mely szerint egy **MJ** nevű ... lakos megbízásából adósságbehajtás végzett. Ezért szerezte meg a sértettek autóját, illetve a készpénzt. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor mindkét vádlott vallomását részben fogadta el a tényállás alapjául. Az elsőfokú katonai tanács igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során a vádlottak kihallgatását követően kihallgatta a két sértettet, majd az ügy egyéb tanúit, ismertette a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, így különösen a titkos információgyűjtésre, illetve titkos adatszerzésre vonatkozó iratokat és maga is szakértői bizonyításokat rendelt el a bizonyítási eljárás során. Az I.r. vádlott vallomásának a hivatali visszaélésre vonatkozó beismerő részét a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok egyértelműen alátámasztották, míg vallomásának a zsarolás büntettére vonatkozó tagadó részét a sértett **sértett2** vallomása, valamint tanú 5 és **tanú1** tanú vallomásai cáfolták. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a II.r. vádlott ténybeli beismerését elfogadta, de csak abban a részében, amelyben azt a sértetti vallomások, a tanúvallomások, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok is alátámasztották. Így helyesen döntött a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a II.r. vádlottnak az adósság behajtásra, ezen keresztül enyhébb bűncselekmény megállapítására irányuló védekezését nem fogadta el. Az eljárás során következetes vallomást tett **sértett2** sértett cáfolta, hogy **MJ** nevű személy felé tartozása lett volna és ezt a hivatkozást az ügy egyéb körülményei is cáfolták, így az I.r. vádlott részéről a két gépjárműre történt lekérdezés, majd ezt követően részéről az intézkedés elmaradása, továbbá az Audi gépjárműnek a felgyújtása. Logikailag indokolhatatlan, hogy amennyiben e gépjármű adósság fedezeteként szolgált volna, mégis megsemmisítésre került. Az I. és II.r. vádlottak által közösen megvalósított zsarolás büntette tekintetében a telefonlehallgatás anyaga szintén közvetett bizonyítékul szolgál.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának 19. oldal 38. pontjában azt rögzítette, hogy **MI** nem létező személy. A II.r. vádlott és védője a pénzbehajtással **II.r. vádlottot** megbízó személyre **MJ**-ként hivatkoztak. A másodfokú bíróság a II.r. vádlott védője bizonyítás-kiegészítési indítványának helyt adva megkereste ... község polgármesteri hivatalát a hivatkozott személy azonosítása céljából. Az ítéletábra katonai tanácsa szintén helyt adott az I.r. vádlott védője által benyújtott orvosi dokumentáció alapján az igazságügyi orvosszakértő által történő vizsgálat lefolytatására irányuló bizonyítás-kiegészítési indítványnak annak tisztázása végett, hogy I.r. vádlott esetében a börtöntűró képessége fennáll-e. A fenti okokra figyelemmel a másodfokú bíróság tárgyalásra tért át és a bizonyítási eljárás keretében beszerezte a **MJ**-re vonatkozó információt, valamint igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki. A fellebbviteli nyilvános tárgyaláson ismertette a beszerzett bizonyítékokat. Az ... község Polgármesteri Hivatala által küldött adatközlés szerint a községben azonos lakcímen élt **MJ** és **MJT** is elhunyt. A Be. 593. szakasz (1) bekezdés a) pontja alapján egyrészt a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként, másrészt a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, továbbá az I. és II.r. vádlottnak a tárgyaláson tett a személyi körülményeiket érintő nyilatkozatai és erre vonatkozóan becsatolt iratok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban egészíti ki az I.r. vádlott személyi körülményei tekintetében hogy "A testi vizsgálat és az elmeszakértői vizsgálat alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott nem szenved testi megbetegedésben, sem elmebetegségi folyamatban. Nem szenved sem olyan testi megbetegedésben,

sem olyan elme-kórtani folyamatban, amely a börtöntűrő képességére kihat. Jelenleg a ... szerződéses értékesítője, havi 250.000 Ft jövedelemmel rendelkezik ebből a tevékenységből. Ezen túlmenően személyszállító vállalkozóként is dolgozik, melyből havi 150.000 Ft jövedelme van. A beteg édesanyja gondozásáról is gondoskodik". A II.r. vádlott személyi körülményeit azzal egészíti ki, hogy "A II.r. vádlott jelenleg a Liszt Ferenc repülőtéren a repülőtéri parkolóban dolgozik, melyből havi 230.000 Ft jövedelme származik. Élettársával jelenleg harmadik gyermeküket várják. A hangszáláról rosszindulatú daganatot távolítottak el, ismételt műtét válhat szükségessé. A II.r. vádlott gyógyszeresen kezelt, jelenleg nem megfelelően beállított magasvérnyomás betegségben, többszörös csonttörések, térdprotézis beültetése utáni állapotban, kettő alkalommal végzett orrsövényműtét utáni állapotban, valamint orvosi dokumentációval nem igazolt, heveny szívizomelhalás utáni állapotban, továbbá koszorúérstent beültetés utáni állapotban szenvedett. Jelenleg nem elmebeteg, nem gyengeelméjű, érdemi szellemi hanyatlásban nem szenved és olyan szervi elváltozása sincs, mely időnként tudatzavart állapotokkal járna együtt. A vádlott testi megbetegedései börtöntűrő képességét nem, vagy csak enyhe fokban befolyásolják. A II.r. vádlott a cselekmény elkövetése idején sem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, amely képtelenné tette volna arra, vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, vagy e felismerésnek megfelelően cselekedjék. Állapota szorongásos tünetekkel jellemezhető alkalmazkodási zavar mely Bv. körülmények között is kezelhető pszichiátriai szakorvosi eszközökkel". Ezen túlmenően a másodfokú bíróság a történeti tényállást annyiban egészíti ki, hogy "A II.r. vádlott a sértettnek okozott kárt teljes egészében megtérítette ".

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása szempontjából legszükségesebb bizonyításokat lefolytatta. A másodfokú bíróság a Be. 592. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti részbeni megalapozatlanságot további bizonyítás lefolytatásával, a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma alapján a tényállás kiegészítésével kiküszöbölte. Az elsőfokú bíróság által megállapított és másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az ítéltábla katonai tanácsa az I.r. vádlott védőjének a további bizonyítás-kiegészítésre, az I.r. vádlottnak a sértettekkel való szembesítésére vonatkozó indítványát elutasította. Megállapítható, hogy a szembesítés az elsőfokú eljárás keretében lefolytatott bizonyítási eljárás során nem történt meg, azt egyébként sem az I.r. vádlott, sem a védője nem kezdeményezte. A másodfokú eljárás során a lefolytatott nagyszámú egyéb bizonyíték mellett a szembesítés végrehajtása már nem indokolt, a lefolytatott bizonyítások eredményének megváltoztatására nem alkalmas. A másodfokú eljárás során annak elrendelése csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I. és II.r. vádlottak bűnösségére, részben tévedett azonban a cselekményeik jogi minősítését illetően. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor I.r. vádlott bűnösségét 2 rb. a Btk. 305. § c) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében megállapította. Szintén nem tévedett, amikor a II.r. vádlott sértett 1 sérelmére elkövetett bűncselekményét a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő zsarolás büntetétének minősítette. A másodfokú bíróság azonban nem értett egyet az I. és II.r. vádlottak által **sértett 2** sértett sérelmére közösen elkövetett bűncselekményeknek a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c)

pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett zsarolás büntettekénti minősítésével. I.r. vádlott a bűncselekmény elkövetése idején hivatásos rendőr volt, tehát a Btk. 459. § 11/k pontja szerinti hivatalos személy. A zsarolás büntettét szolgálatának ideje alatt a rendőri minőség felhasználásával valósította meg, tehát a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerinti bűncselekményt valósította meg. A II.r. vádlott ugyan az I.r. vádlottal együtt, akarategységben fejtette ki a tevékenységét, azonban esetében a hivatalos személy minőség nem állt fent, tehát a hivatalos személyként elkövetett zsarolás büntettének a társtettese nem, csak bűnsegédje lehetett. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét megváltoztatta és az I.r. vádlott esetében az ítélet rendelkező része 1/ pontjában írt cselekményt a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő zsarolás büntettének, míg a II.r. vádlott esetében a rendelkező rész 1/ pontjában írt cselekményt a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett zsarolás büntettének minősítette.

A törvényszék az I.r. vádlottal szemben a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján, mérlegelési jogkörében hozott felmentő rendelkezést a Btk. 282. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő bűnpártolás büntette vonatkozásában. A felmentő rendelkezést az elsőfokú ügyészség fellebbezése támadta, a Fellebbviteli Főügyészség azonban már nem bűnpártolás megállapítására, hanem a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő orgazdaság büntette kísérletében való bűnösség kimondására tett indítványt. Az elsőfokú katonai tanács által a tényállásban rögzített cselekmény ugyan tartalmazza a másodfokú ügyészség által megállapítani indítványozott bűncselekmény elemeit, azonban a megállapítására a másodfokú bíróság mégsem látott lehetőséget. Az I.r. vádlott ezen cselekményével kapcsolatban kizárólag a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés során lefolytatott telefonlehallgatások anyaga szolgál bizonyítékkal. Az adott bűncselekményt a törvény három évi szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A titkos információgyűjtést engedélyező határozatban orgazdaság büntette nem szerepelt. A titkos adatszerzést elrendelő határozatban pedig 2-8 éves büntetési tételű a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző, de az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős értékre üzletszerűen elkövetett garázdaság büntette szerepel. Megállapítható tehát, hogy a titkos adatszerzésnek, titkos információgyűjtésnek a Be. 201. §-ban írt feltételei az I.r. vádlott cselekménye tekintetében nem állapíthatóak meg, az annak során szerzett bizonyítékok ezen cselekménye vonatkozásában nem használhatóak fel.

Az elsőfokú bíróság alapvetően helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, melyet a másodfokú bíróság az I.r. vádlott esetében azzal a súlyosító körülménnyel egészíti ki, hogy bűncselekményeit bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként valósította meg, mely súlyosan rombolta a rendőrségbe vetett közbizalmat. A II.r. vádlott esetében enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy az okozott kárt megtérítette. Az ügyben további időmúlás következett be és a további bünteteskiszabási körülmények értékelése mellett a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem indokolt sem az I., sem a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés súlyosítása. A büntetések között olyan belső aránytalanság sem állapítható meg, amely valamely vádlott szabadságvesztés büntetésének megváltoztatását indokolná. Ugyanezen okból a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a vádlottakkal szemben hosszabb tartamú közügyektől eltiltás vagy súlyosabb pénzbüntetés kiszabására sem. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezek a büntetések mindkét vádlott tekintetében megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott tekintetében helytelenül rendelkezett az őrizetben töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról, ugyanis a nyomozati iratok 343. naplószáma alatt található határozat szerint ezen vádlott őrizetét nem 2015.

november 17-től, hanem 2015. november 18. napjától rendelték el. Ezért a másodfokú bíróság ezt az ítéleti rendelkezést helyesbítette. A másodfokú eljárásban becsatolt irat szerint **II.r. vádlott sértett 2** és sértett 1 sértettek részére a kárt megtérítette. A másodfokú ügyészi állásponttal egyetértve azonban indokolt vagyonekobbzás alkalmazása természetesen - a hivatkozott körülményre figyelemmel - már csak az I.r. vádlott tekintetében. Ezért a másodfokú bíróság **I.r.** vádlottal szemben 4.156.500 Ft összegre vagyonekobbzást rendelt el a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A vagyonekobbzás összegének megállapítása során a másodfokú bíróság az I.r. vádlott cselekményeivel érintett vagyon reá jutó fele részét vette figyelembe, így a tanú 5 által átadott 100.000, 1 millió forint készpénzt, valamint a BMW típusú gépjármű szakértő által megállapított 7.213.000 Ft-os értékét vette alapul.

A másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezésnek és indítványnak megfelelően a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztályán kezelt és nyilvántartott 1 db fehér pólót és 1 db Rendőrség Police feliratú jelvényt a **II.r. vádlottnak** rendelte kiadni figyelemmel arra, hogy ezek a tárgyak a vádlott által elkövetett bűncselekményekhez nem kapcsolódtak. A másodfokú bíróság szintén az ügyészi indítványnak megfelelően pontosította az anyagmaradvány lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítéséről szóló rendelkezést mert az valóban nem a vádlottól, hanem sértett 1 sértettől került lefoglalásra.

A másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a költségjegyzék 1-es és 2-es tételszámai alatt szereplő összesen 70.700 Ft bűnügyi költséggel kapcsolatban azt állapította meg, hogy azt az állam viseli, hiszen sem a szaktanácsadói díj, sem a fegyverszakértői díja vád tárgyává tett cselekményhez nem kapcsolódott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban szintén az államnak kell viselni a 2018. október 16-i tárgyaláshoz kapcsolódóan a költségjegyzék 3-as tételszáma alatt feltüntetett 2500 Ft tanú útiköltséget. Ezen személy idézése szükségtelenül merült fel az eljárás során. Az elsőfokú eljárás során felmerült orvosszakértői díj kifejezetten a **II.r. vádlott** vizsgálata kapcsán merült fel, míg a 82.296 Ft költség a gépjármű szakértő eljárása kapcsán, tehát az mindkét vádlottat terheli. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését megváltoztatva az I.r. vádlottat 41.148 Ft, míg a **II.r. vádlottat** 99.171 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte. Az eljárás során felmerült további 73.200 Ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokai alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok, különösen az orvosi dokumentáció és a bűnügyi kérdőjegy adatai alapján észlelte, hogy az elsőfokú ítélet tévesen tüntette fel **II.r. vádlott** születési nevét, ezért azt helyesbítette.

A másodfokú bíróság a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte **I.r.** vádlottat a másodfokú eljárásban az igazságügyi orvosszakértői díjként felmerült 63.357 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2019. szeptember 18.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező
részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. szeptember 18.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke